

LA POST-GUERRA

El mateix dia aquí hi hagué un partit entre els equips infantils, comptant a tres gols.

— Uns operaris dels railers de Les Arts Religieuses, treballant a la munta-carregues, que s'havia espatllat, sofrien contusions de pe-

Photo. 25. — La senyora de Cha
teaubriant vaní ha presentat una de
nància per segrestament, però sense
indicar a persona determinada.
Dua que fou reclosa en un manicomio

ria, conforma a la petició fiscal condemnant el processat a la pena de mort.

Demà serà comunicada la sentència al reu.

**La reobertura de la tomba
de Tut Ank Amen**
Londres, 25. — Comuniquen d'El Cairo, segons avui ha estat obert

POMPES FUNEBRES "LA CONDAL" S.A.
 Central i Oficines: Rambla de Catalunya, 15 :: Telèfons 1027-5499 A. :: 30 SUCURSALS
 SERVEI PERMANENT PERSONAL PRACTIC PER A TRASLLATS

CRONICA ESPORTIVA

LA Xª JORNADA DEL CAMPIONAT DE FUTBOL

El Sans i l'Espanyol empalen a un go; el Sans mereixia guanyar de llarg: La victòria de del Terrassa sobre el Martinec l'assegura en el segon lloc de la classificació: El Barcelona davant de l'Europa confirma el seu retorn de forma i el Sabadell guanya fàcilment el Gràcia

El Júpiter conserva la supremacia en el Grup B; en segon lloc, l'Iluro de Mataró

GRUP A

Situació dels equips:

	P	J	G	P	E	G	G	P	Pts
Espanyol	10	7	1	2	22	9	16		
Terrassa	10	5	2	3	20	19	13		
Barcelona	10	5	3	2	14	9	12		
Sans	10	5	3	2	18	13	12		
Sabadell	10	3	5	2	21	21	8		
Europa	10	2	5	2	15	20	7		
Gràcia	10	2	0	2	11	22	0		
Martinec	10	1	5	4	11	19	6		

BARCELONA, 3 EUROPA, 1

Aquests dos equips jugaren diumenge una partida que no desvetllava l'interès culminant d'altres vegades. Barcelona-Europa no significava, aquest cop, el match decisiu del campionat. Tant el Barcelona com l'Europa, qui més qui menys, són massa lluny, per ara, del primer lloc de la classificació. No gens menys, el públic que acudí al camp de Les Corts tingué el presentiment que veuria una bella partida, dura i emocionant. Va ésser així. No endebades el Barcelona i l'Europa són al primer rengle del futbol català.

La diferència entre els gols obtinguts per un i altre equip diu fidelment el to de la partida: Segons com. Es veu que el Barcelona domina més temps que el seu contrincant, però no és menys cert que l'Europa, durant vint-i-cinc minuts, a la segona part, canvià els papers i exercí un domini molt més aclaparador que el mantingut pels campions en la resta de la partida. Fou en aquests minuts que l'Europa obtingué, de penalti, el seu únic gol.

Walter, que amb una brillant toseria havia tingut a ratlla les escomeses de l'Europa, va cometre la falta que Cella transformà en gol. Sense la magnífica defensa de Walter, que Solà secundà alir discretament—l'Europa hauria pogut trobar una paga molt més honorable als seus esforços.

Samitier marcà els tres gols del seu equip. Cal insistir en les condicions excepcionals del jugador blau-grana: Encara hi ha gent, com el savi Corbino, que no paren de dir: "Samitier, que no és un davanter centre...". I doncs, què és un davanter centre? Samitier conculca la línia, diumenge, amb una força i una habilitat extraordinàries. Recolzat en un interior intel·ligent i sobri, l'Arnau, i en un interior més treballador que afortunat. En Bosch, Samitier va fer de la davantera del Barcelona un zig-zag àgil i puixant. I va marcar tres gols, tots tres imparables. Què més es pot demanar a un davanter centre? Potser En Cros ens donaria la resposta.

El davanter centre europeu va tenir una bona tarda. Les seves habituals passades als extrems recien diumenge bellament. Els seus canvis de joc feren variadíssim i temible l'atac de l'Europa. És possible que, en aquest aspecte, En Cros superi a Samitier. Però Samitier és un jugador excepcional, ho repetim mil vegades.

El primer gol l'aconseguí d'un cop de cap fantàstic, fortíssim i col·locat com no es podia més, rematant un centre de Piera. Amb el tercer gol el propi Samitier coronà un avenç impecable de Sagi, que abans d'ahir es mostrà el més regular dels vint-i-dos jugadors. El segon gol del Barcelona va ésser obtingut en circumstàncies que van exaltar jugadors i públic: en un córner, la pilota—d'un cop de cap de Samitier—entrà a la xarxa de Bordoy i fou repel·lida de dintre estant, primer pel porter de l'Europa i després, en una segona rematada, feta amb les mans per un jugador europeu. Vilalta cedí gol. Així li valgué uns instants de polèmica amb alguns equips de l'Europa i l'escàndol de part de públic. Montecinos, a qui Olivella en la seva qualitat de capità reduí a l'ordre, abandonà el camp, irat. Va fer una trista impressió a tothom. No és pas així com es prova l'amor al club. Però Montecinos és nou a l'Europa: és el plat de fèrries a canvi del qual l'Europa cedi En Pelai i les perspectives de guanyar el campionat. L'Espanyol deu es-

tar extraordinàriament satisfet del canvi.

Els millors jugadors del Barcelona van ésser Samitier, Sagi, Walter—que va fer un dels seus millors partits—i Carulla, tot i les seves freqüents "dureces" de joc. Piera i Arnau, molt bé. Sanxo, que tornava al seu lloc de mig centre, feia l'efecte que s'alcés de dormir, però jugà amb passió i intel·ligència. Els altres van estar, si més no, discrets i treballadors.

De l'Europa, sobre tots, en Cros. Va fer una partida molt brillant. Amb ell, Olivella i Pellicer van ésser els millors davanteres. El millor mig l'Artius. El millor defensa Serra. El porter Bordoy aturà alguns xuts difícilíssims. No té cap culpa dels tres gols.

Vilalta arbitrà amb més energia que ciència, però Déu n'hi dó.

Els equips van arrencar-se així: Barcelona: Plattko, Solà, Walter, Torralba, Sanxo, Carulla, Piera, Bosch, Samitier, Arnau i Sagi-Barba.

Europa: Bordoy, Serra, Montecinos, Artius, Maurici, Alcoriza, Pellicer, Cella, Cros, Olivella i Alcázar.—G.

L'EMPAT SANS-ESPANYOL

Conseqüències que tots els que presenciaren aquest match pogueren treure'n:

Que pel Sans el partit fou lamentablement perdut, tota vegada que va jugar més i molt millor que el seu contrincant, el "Real".

Que la davantera de la Unió és avui una de les més completes que han reunit els cercles catalans, però en canvi el mitjos no han sabut encara compensar-se amb el joc d'aquella, ni quan cal saben replegar-se prou bé i ràpidament a la defensiva.

Que els backs, diumenge passat, fallaren en tota l'extensió de la paraula i que els pocs moments que dominà l'Espanyol fou més per la inseguretat i descol·locació d'En Perelló i Balach, que a la pròpia empenya dels davanteres blau-grana.

Que En Greenwell té a les seves mans dos elements dels quals pot fer-ne dos bons jugadors: l'un és Felin, que posseeix un estil propi i brillant per les seves escomeses, però no sap encara "rematar" degudament la seva obra personalíssima. Es va perdre dues ocasions com poques se'n presenten. L'altre jugador que falta també molt fort i que pot arribar a ésser el més fort "percent" dels equips actuals, és En Martínez, que posseeix com el seu centinat company una bella rapidesa de concepció de joc i a la

qual molt li ajuden les seves excel·lents condicions de xutador. El seu gol va ésser quelcom de fantàstic, i en canvi a la segona part, quí altre de molt més fàcil va deixar-se escapar!

Que el domini correspongué en absolut al Sans, a la primera part: que els seus mitjos van decaure quelcom en els primers vint minuts de la segona, però que més tard tornaren a dominar d'una manera absoluta, fallant una sèrie d'oportunitats de fer gol, degut a l'excessiu nerviosisme i a la manca de serenitat de Felin, Tonjúan i Martínez.

Que l'Espanyol, si no tingués un tan excel·lent "keeper" com és Zamora, i que per si sol fa conservar la moral dels seus, allora que debilita la dels contraris, és segur que

no aniria pas a primer lloc de la classificació, car es tracta d'un conjunt vulgaríssim que s'entén rares vegades. Diumenge el fracàs del seu davanter centre fou sorollós i En Blauger, si no fos pel "caso" que ha plantejat en les esferes federatives, hauria passat totalment desapercebut.

Que els millors jugadors foren Felin, Martínez, Tonjúan i Gularons, pel Sans, i Pelai, Caicedo (al segon temps) i Mauri per l'Espanyol.

Que la manca de l'Olinarija va notar-se sensiblement en els rengles espanyolistes.

Que mentre el gol del Sans fou aconseguit per Martínez, d'una inesperada canonada des de vint metres, i que deixà perplex el propi

no aniria pas a primer lloc de la classificació, car es tracta d'un conjunt vulgaríssim que s'entén rares vegades. Diumenge el fracàs del seu davanter centre fou sorollós i En Blauger, si no fos pel "caso" que ha plantejat en les esferes federatives, hauria passat totalment desapercebut.

Que els millors jugadors foren Felin, Martínez, Tonjúan i Gularons, pel Sans, i Pelai, Caicedo (al segon temps) i Mauri per l'Espanyol.

Que la manca de l'Olinarija va notar-se sensiblement en els rengles espanyolistes.

Que mentre el gol del Sans fou aconseguit per Martínez, d'una inesperada canonada des de vint metres, i que deixà perplex el propi

Lletes-Medallas artísticas
Propies per a esport
Eduard Segura
PLAÇA REIAL, 15

Zamora, tot just de començada la partida, l'empat es produí a la segona part, en unes consecutives fallades dels backs del Sans que deixaren el pas lliure a Zabala i que jugué xutar sense entorpirments.

Que el Sans topà evidentment amb una "guirga" formidable, car altrament hauria guanyat per 3 a 1, si més no.

Que l'Espanyol, enguany, no pot lamentar-se de la seva sort amb els arbitres. El senyor Vela, innegablement sense cap prejudici, va tenir habilitat especial en remarcar les faltes del Sans, i els va obsequiar amb dos cops lliures arran de penalti que feren indignar amb raó els de Sans i tots els que presenciaven el partit. Un àrbitre que procedeix amb tanta inconsciència hauria de sofrir una severa sanció.

El senyor Vela, per poc, és causant d'un avellut i mosabres, que sempre tavorissim els arbitres, confessem que en el cas present, ell, i ningú més, n'hauria estat el responsable.

Mot final: La desgràcia no volgué que els unionistes acabessin el match amb una victòria que moralment s'havien ben guanyat; això no obstant, hom no deu regatejar-los els aplaudiments que per llur esforç i per la bella partida que realitzaren; indubtablement una de les millors de la temporada. La nostra més cordial enhorabona.

Els equips estaven integrats de la següent manera:

Espanyol: Zamora, Saprista, Canals, Trabad, Pelai, Caicedo, Mallorquí, Blauger, Zabala, Mauri i Colls.

U. E. de Sans: Pedret, Perelló, Balach, Soligó, Gularons, Calvet, Rini, Tonjúan, Felin, Martínez i Montecinos.

EL TERRASSA VENC EL MARTINEC AL CAMP D'AQUEST, PER 3 A 1.

Fou una victòria que ja era esperada, donant-se el cas que l'equip de Sant Martí es presentava sense Manó, Barratxina i Blasco. Encara que el Terrassa s'ha acreditat com equip de primer ordre entre el grup A, i el Martinec s'hagué presentat complet, hauria hagut d'emparrar a fons, perquè ja és sobrat amb quina energia es solen presentar els equips ver-mells en llur terreny.

Diumenge, però, el Martinec va començar el partit amb tota foga, però sense tècnica, i als deu minuts el Terrassa començava a atacar la porta de Pelaija, que gràcies a l'energica actuació d'aquest, secundat pels deus Batet i Rodríguez, no fou traspassada tot el que hauria estat altament.

Amb tot, després d'una bona combinació dels terrassencs, Gràcia, rematant una passada d'Argemí, aconseguí el primer gol, i a la poca estona una altra vegada Gràcia recollí una pilota, la passà a Kaiser, i aquest la serví a Argemí, que xutà a gol, aconseguint el segon. Els de Sant Martí feren alguna escapada sense èxit, i no fou pas per manca de voluntat dels extrems, Vilar i Urrutia, que jugaren un gran partit, centrant sempre amb molta justesa sobre la porta, i sense que ningú se'n apropiés, perquè Lakatos estava un xic baix de forma, i els altres dos tampoc estaven gaire fins.

En la segona part, el Martinec va fer esforços per variar el resultat desfavorable, però va trobar-se gairebé sempre amb què el seu contrincant emprava una tècnica de joc admirable, sobresortint el mig centre terrassenc,

Helig, que repartia joc amb una precisió remarcable.

En aquesta segona part va haver-hi una sèrie de passes amb el cap, que foren molt justament aplaudides.

El domini del Terrassa no fou, però, tan accentuat com en la primera part, no obstant, Roig, aprofitant una passada d'Argemí, va aconseguir el tercer gol, i a la poca estona el Martinec aconseguí el de l'honor, d'un xut de Rodríguez.

El partit va acabar-se amb un desesperat atac del Martinec, no reeixit per l'eficacitat actuació de mitjos i de defenses esquerres.

Els equips estaven formats de la manera següent:

Martinec: Paldejá, Batet, Rodríguez, Beses, Comerça, Calvo, Vilar, Alfaro, Lakatos, Llaceras i Urrutia.

Terrassa: Sabat, Massagué, Huimet, Papell, Helig, Kaiser, Roig, Argemí, Gràcia, Redu i Pedrol.

Del Martinec, els millors foren els extrems i esmentats, el porter Paldejá i Rodríguez, tant a la defensa com a la davantera. (Cal dir que demés a la segona part Calvo va jugar de mig ala, Beses de defensa, Batet de mig centre i Llaceras a l'exterior.)

Del Terrassa, l'Helig, el millor, amb el trio defensiu, i Redu, molt bo a la primera part. L'Argemí i Roig, amb molta voluntat. Els altres, complint. Amb tot, el Terrassa va estar en tota la forma que li hem vist darrerament en altres partits, i que cal esperar que empari en els que li resten.

Vidal, arbitrat, molt poc fi.—V.

EL SABADELL BAT EL GRÀCIA PER 5 A 2.

Una nova i esclatant victòria del Sabadell, que ve a confirmar la veritable situació d'aquest equip, fou la que aconseguí diumenge jugant contra el Gràcia.

Indubtablement, el Sabadell es mostrà molt superior al Gràcia en tots els seus alces, en els quals es distingí d'una manera sorprenent la davantera.

El Gràcia, però, es defensà d'una manera esplèndida i sobre tot Palau que sabé rebutjar xuts veritablement imparables, si bé es veié molt ben secundat per la parella de "backs", Saura i Agustí.

El davanter Gracienc jugà amb una voluntat sorprenent, però topà sempre amb el bon joc dels mitjos sabadellenes, més que en el dels defenses que no lliguaren el dia prou felix.

EL REUS ESPORTIU ES BATTE NETAMENT PER L'ILURO DE MATARÓ PER 6 GOLS A 0.

Reus, 25. — S'arreglaren els equips sota les ordres d'En Lemmel, de la següent forma:

Iluro: — Florensa, Comas, Mauri, Lleuort, Carhó, Bentanachs, Verdier, Canel, Serra, Soler i Busch.

Reus: — Pellicer i Vernet, Garreta, Pellicé, Magrinyà, Salvadó, Moragas, Domingo, Estalola, Queralt i Fort.

El resultat del partit no respon sincerament al joc desenvolupat per ambdós equips, ja que si bé l'Iluro, segons els mitjos, ha tingut una de les seves millors tardes, l'actuació del Reus, a despit de la manca d'en Vives i d'en Paldejá, ha estat força brillant, no acompanyant, però, la fortuna, perquè moltes ocasions precises per marcar, sense ésser aprofitades.

Durant aquesta part es van apuntar quatre gols els mataronins, tres a conseqüència de córner.

A la segona part, el Reus tenia desitjos de marcar, i durant vint minuts va exercir un domini absolut, però Florensa, va guardar colossament la integritat del seu març.

El joc empra per ambdós equips ha estat ben correcte i força lluit, cosa ben estranya en partits de campionat.

Els dos gols de la segona part marcats per l'Iluro, l'un també ha estat de córner.

Els porters.—Gran porter en Florensa; en Pellicé, una tarda dolenta.

Defenses.—Millor la de l'Iluro que la local, destacant-se d'ambassa, Vernet.

Mitjos.—Carhó i Magrinyà, els millors dels empiers dels seus respectius equips.

Davanteres.—Perillosos els de l'Iluro, que juguen ràpids i amb gran concentració; d'ells, els millors Serra i Canel.

Del Reus, sense poder-ne elogiar cap, la que la cohesió no es demostrà per cap, aprofitant sols alguna valor individual: Fort i Domingo.

L'arbitre, acceptable.

BADALONA, 4 :: PORT-BOU, 0

El giróus feren un partit brillant i el resultat assolí jugant a Badalona i encara l'haver aconseguit aquest el seu gol de resultat d'un penalti, és prou significatiu i prou elogiós per als de Port-Bou.

El penalti fou assenyalat poc abans de l'acabament. En general dominaren més els equips locals, però la magnífica defensa d'En Castro i d'En

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER A AUTOMOBILS, MOTORS I MAQUINARIA GENERAL

A. Rosell Casamitjana - Ronda de Sant Pere, 21 - Telèf. 1678 S. P.

gols que els proporcionaria la satisfacció de veure sucumbir el capdavanter.

Cal recordar que el Júpiter, en aquesta segona part, ha minuat considerablement de forma, la qual cosa ho demostra els dos darrers resultats que ha obtingut (i hi afegim el de diumenge), i així, mentre per a un equip representava un handicap, per a l'altre esdevenia per entrar en lluita amb més gran coratge.

El partit, però, no resulta pas ni de bon tros el que calia esperar-ne, si bé en començar semblava que per part del Júpiter es despertés el joc a l'alçada dels partits a què aquest Club ens tenia acostumats; no fou així, però.

Al Júpiter hi mancava, ja no tan sols una compensació al davant que fins ara ha estat el secret de les seves victòries, sinó que tampoc hi veíem la ratlla mitja acostumada; indubtablement que Callicó no estigué prou bé en el lloc que assumí la major responsabilitat de la ratlla mitja.

L'Avenc, contra el qual tothom esperava, no se'n presentà tan temible com darrerament ho havia fet, i d'això en fou causa més que cap altra cosa la poca concentració del davant, que ultra no arribar-se a entendre, no sabé tampoc aprofitar l'alçada dels partits que aquest senaren.

Aquestes, doncs, foren les causes que el partit es mantingué fins al final amb el zero per banda, i també amb un joc no pas gaire acceptable.

Els equips eren:

Avenc de l'Esport: Gonzalo, Solé, Sellarés, Ban II, Tomàs, Pasenat, Moera, Bordas, Prades, Arenas i Calvera.

C. D. Júpiter: Bars, Orli, Martín, Perich, Callicó, Montoliu, Gil, Mayolas, Vilas, Santamarina i Ventura.

Arbitrà, amb encert, el senyor Marín.

EL REUS ESPORTIU ES BATTE NETAMENT PER L'ILURO DE MATARÓ PER 6 GOLS A 0.

Reus, 25. — S'arreglaren els equips sota les ordres d'En Lemmel, de la següent forma:

Iluro: — Florensa, Comas, Mauri, Lleuort, Carhó, Bentanachs, Verdier, Canel, Serra, Soler i Busch.

Reus: — Pellicer i Vernet, Garreta, Pellicé, Magrinyà, Salvadó, Moragas, Domingo, Estalola, Queralt i Fort.

El resultat del partit no respon sincerament al joc desenvolupat per ambdós equips, ja que si bé l'Iluro, segons els mitjos, ha tingut una de les seves millors tardes, l'actuació del Reus, a despit de la manca d'en Vives i d'en Paldejá, ha estat força brillant, no acompanyant, però, la fortuna, perquè moltes ocasions precises per marcar, sense ésser aprofitades.

Durant aquesta part es van apuntar quatre gols els mataronins, tres a conseqüència de córner.

A la segona part, el Reus tenia desitjos de marcar, i durant vint minuts va exercir un domini absolut, però Florensa, va guardar colossament la integritat del seu març.

El joc empra per ambdós equips ha estat ben correcte i força lluit, cosa ben estranya en partits de campionat.

Els dos gols de la segona part marcats per l'Iluro, l'un també ha estat de córner.

Els porters.—Gran porter en Florensa; en Pellicé, una tarda dolenta.

Defenses.—Millor la de l'Iluro que la local, destacant-se d'ambassa, Vernet.

Mitjos.—Carhó i Magrinyà, els millors dels empiers dels seus respectius equips.

Davanteres.—Perillosos els de l'Iluro, que juguen ràpids i amb gran concentració; d'ells, els millors Serra i Canel.

Del Reus, sense poder-ne elogiar cap, la que la cohesió no es demostrà per cap, aprofitant sols alguna valor individual: Fort i Domingo.

L'arbitre, acceptable.

BADALONA, 4 :: PORT-BOU, 0

El giróus feren un partit brillant i el resultat assolí jugant a Badalona i encara l'haver aconseguit aquest el seu gol de resultat d'un penalti, és prou significatiu i prou elogiós per als de Port-Bou.

El penalti fou assenyalat poc abans de l'acabament. En general dominaren més els equips locals, però la magnífica defensa d'En Castro i d'En

March fou un obstacle gairebé insuperable perquè l'esmentat domini fos de conseqüències més oneroses per als campions de Girona.

Arbitrà Sampere i eren els equips:

Badalona: Bru, Sánchez Massanet, Rodrigo, Bosch, Fribla, Cascona, Rello, Llinas, Cantuer, Tejedor III.

Port-Bou: Castro, Mach, Lloberas, Reyes, García I, Aparici, Nadal, García II, Borrás, Subirana, Llauredó.

LLEYDA, 1.

ATLETIC SABADELL, 0

Una altra excel·lent partida per als lleydats, els quals aconseguien diumenge desbarcar un equip tan perillós com era enguany l'Atletic de Sabadell.

El gol entrà a la segona part ho fou per Villanueva, aprofitant una bona passada de l'extrem.

Sobresortiren Torres, Riera i Villanueva, dels vencedors, i Andreu, Mola i Cofreces, pels sabadellenes. L'arbitratge a càrrec d'Enili Rosell, i eren els equips:

Lleyda: Uriach, Torres R. Espeleta, Riera, Subies, Fenés, Asarta, Tejero, Villanueva, Farrons.

Atletic: Andreu, Pujol, Llorrens, Salomó, Gironés, Cofreces, Ramos, Silvestre, Mola, Pons, Gallofó.

ELS CAMPIONATS PENINSULARS

Guipúscoa: Esperanza-Reial Societat, 0-4. Osasuna-Reial Unió, 0-2.

Gàlícia: Ceita-Ricmya, 7-0. Alfonso XIII-Emden (final grup B), 1-1.

Astúries: Stadium-Sporting, 3-1. Sada-Deportiu, 1-0. Unió-Avilés, 0-3.

Cantàbria: Racing-Guarizo, 7-1. Muriedas-L. Montanyesa 0-1. Eclipse-Gimnástica, 0-3.

Centre: Gimnástica-Unió, 6-1. Aragó: Huesca-R. A. Stadium, 0-1.

Múrcia: Cartagena-Múrcia, 1-1. Riscald: Denso-Erandio, 1-2. Sestao-Arenas, 1-5.

Grup B: Abandarra-Acero 2-2. Padura-Fortuna, 0-0.

UNA LLETRA DE LA JUNTA DEL F. C. MARTINEC

Se'ns demana la publicació del següent: En aquest, que signa la Junta del popular cercle de Sant Martí:

"L'actua acceptada pel senyor Coll, i d'entre el partit Espanyol-Martinec, ens ha causat"

En la primera part, Costa marcà el gol i Vinyes en altres, no caldrà dir que la nostra bisbalenca per la gran actuació del porter, Prats, i per les solucions als seus dos companys en una al·ludada defensiva hauria pogut mantenir la posició.

Al segon temps, l'equip giróis en pràcticament tot el temps de joc, donant a l'equip local, la sensació de que no podien fer res més que bisbalencs malgrat de jugar amb un excel·lent bras i sense perdre la moral.

En la primera part, Costa marcà el gol i Vinyes en altres, no caldrà dir que la nostra bisbalenca per la gran actuació del porter, Prats, i per les solucions als seus dos companys en una al·ludada defensiva hauria pogut mantenir la posició.

Al segon temps, l'equip giróis en pràcticament tot el temps de joc, donant a l'equip local,

Els Espectacles

TEATRE NOU
GRAN COMPANYIA DE SARDUELA
 Director artístic: el mestre
PAU LUNA
 Director d'escena: el celebrat i popularíssim primer actor
FERRAN VALLJO
 Mestres directors i concertadors:
Acovado, Blay, R. Gorgé

Avui, dimarts, tarda, superb vermut. Per primera vegada en sessió de tarda, a dos quarts de cinc, el gran exit

PER UNA MUJER
 Per l'eminent cantant Pau Gorgé Nit, estrona a Barcelona de la sardúcia en dos actes, del mestre

ALONSO
EL MOLINO DE LA VIUDA
 Protagonista: M. Rosay, M. Téllez, Josep Alba i Josep Parera. Aquesta setmana mateix, GRANS NOVETATS

Es despatxa a Comptaduria i al Centre de Localitats de la plaça de Catalunya, 9. Telèfon 4017 A

OLYMPIA

Onzè dia dels vint que actuarà la famosa companyia d'opèrreta italiana

LOMBARDO-CARAMBA
 Triomf extraordinari en totes les obres d'aquesta companyia reputada justídicament com la primera del món

AVUI, DIMARTS,
 A LES DEU DE LA NIT
 L'opèrreta en tres actes del cèlebre Marius Costa.

SCUIGNIZZA (Els pillets)
 Veritable creació de la cèlebre

AGNES LIDELBA
 i del tenor còmic **Alfred Orsini**
 Demà, dimecres, nit:

SCUIGNIZZA (Els pillets)
 Dijous, estrona de

LA BAMBOLA DELLA PRATERIA
 Preus: Bulaques a ptes. 5 i 3. Seients a ptes. 2. Entrada general, ptes. 0'60 (impostes inclosos). Es despatxa a Comptaduria per a totes les funcions anunciades.

Línies de tramvies que porten a POLYMPIA: Números 29, 31, 32, 57. Autòmbus: Sant Andreu-Drassanes. (Línia C.)

ELDORADO

Dijous, 29 gener. A des de la nit:

Gran festa de la dansa i el cuplet amb la col·laboració, entre altres, del notables artistes

LES 3 FAVORITES
RAMONETA ROVIRA
ANGELINA D'ARTES
ASSUMPTIO G. PARREAO
PILAR ALAMANY
CUSTODIA ROMERO
GOYITA
RONDALLA ARAGONESA
EMILI BADI BARBA
ROSER LEONIS

Detalls per programes i cartells.
 S'admeten encàrrecs a Comptaduria.

Teatre Barcelona

GRAN COMPANYIA DE COMEDIES SELECTES
CARME COBESA
CARMETA OLIVER COBESA
ALEXANDRE MAXIMINO
 Director artístic: **Fredesio Oliver**

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis. L'aplaudida comèdia en tres actes, de Darius Nicodemí, traducció de Salvador Vilaregut,

EL VUELO
 per Carme Cobesa, Carmeta Oliver Cobesa i Alexandre Maximino.

Nit, a un quart d'onze, el joc de comèdia en quatre actes i en vers, dels il·lustres poetes Eduard Marquina i Lluís F. Ardevín,

ROSA DE FRANCIA
 Demà, dimecres, tarda,
ROSA DE FRANCIA
 A la nit, Estrona i Companyia del sainet en tres actes, de la il·lustre escriptora Pilar Mollat Astray:

LA TONTA DEL NOSTRE

PER CESSAR EN EL NEGOCI LA RAO SOCIAL

TEL. 4161 A

PER DESALLOTJAMENT DEL LOCAL, REMATADA D'EXISTENCIES

Grans gangues -- Canuda, 35 (davant Duc Victòria) -- No us confongueu

DR. VELLVÉ | DEMANEU EL FAS-
CICLE IL·LUSTRAT
BARCELONA